

זוהר הקדוש פרשת בו, מב:

אבל לבתר דעבד האי דיוקנא בגין דישתמודעון ליה במדות דיליה, נחית תמן, ואתקרי בההוא דיוקנא הוי"ה דמרכבה דאדם עילאה, וקרא, א"ל, אלהי"ם, שד"י, צבאו"ת, אהי"ה, בגין דישתמודעון ליה בכל מדה ומדה, איך יתנהיג עלמא בחסד ובדינא, כפום עובדיהון דבני נשא, דאי לא יתפשט נהוריה על כל ברין, איך ישתמודעון ליה, ואיך יתקיים מלא כל הארץ כבודו. ווי ליה מאן דישוה ליה לשום מדה, ואפילו מאלין מדות דיליה, כל שכן לבני האדם (איוב ד יט) אשר בעפר יסודם דכלים ונפסדים, אלא דמיונא דיליה כפום שלטנותיה על ההיא מדה, ואפילו על כל ברין, ולעילא מההיא מדה, וכד אסתליק מינה לית ליה מדה ולא דמיון ולא צורה.... ובגין דא קרא לגרמיה אין סוף, ולית ליה דמות וצורה, ותמן לית מאנא למתפס ליה למנדע ביה ידיעא כלל, ובגין דא אמרו ביה, במופלא ממך אל תדרוש, ובמכוסה ממך אל תחקור.

שער ההקדמות, ו:

ובהקדמה זו יתבאר לך ענין פסוק ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו, אשר כל החכמים הפשטנים והחוקרים נתערבבו בענין זה, איך יסבול הדעת לומר שיש ח"ו ציור אדם, במדות קצובות, והרי הקב"ה אין לו גוף, וכח בגוף, ואין לו לא ראשית ולא אחרית... ואמנם אם ח"ו היו הי' ספירות בלתי מתקשרים ונאחזים עם האין סוף דרך הקו ההוא אז היה ח"ו כדבריהם, ולא היו נקראים בחי' אלהות, אלא היו נבראים. אמנם בהיותם קשורים ונאחזים בו דרך הקו ההוא, כשלהבת הקשורה בגחלת, כנזכר בפ"ק דספר יצירה, א"כ הוא והם הכל אחד, וגם הם בשם אין סוף יקראו.

והרוצה לעמוד על בירורי תשובה קושיה זו, יסתכל בפרשת בא אל פרעה דף מ"ב ע"ב בר"מ, בענין המשל ההוא, איך המשיל הי' ספירות אל בחי' המקור הנובע מן התהום. ואח"כ יוצא ממנו מעין, ואח"כ המעין נמשך כעין ים. ואח"כ מן הים נמשכים לחוץ, ויוצאים ז' נחלים. באופן שעם כפי הסתכלות עיני האדם, יראה קץ וסוף וגבול ומדה אל כל בחי' מהם, איננו כך, אלא בבחי' הכלים, אשר בתוכם נגבלים המים, ונכנסים בתוכם. אבל המים עצמם, אין להם שיעור, כי דבקים הם במאצילים שהם התהומות, אשר משם נמשכים ויוצאים, ועיקר בחי' המדה והמספר איננה רק בבחי' הכלים בעצמם, אשר לא יכילו מים יותר משיעורם, אבל המים אשר בתוכם, אין להם קץ ותכלית ואין להם סוף.

וז"ל זה המאמר הנז', ובגין דא אמר ואל מי תדמיוני ואשוה, ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו, דאפילו האי תמונה לית ליה באתריה, אלא כד נחית לאמלא על ברין, ואתפשט עלייהו, יתחזי לכל חד, כפום מראה וחזון דיליה וכו', אבל בתר דעביד האי דיוקנא דמרכבה דאדם עילאה, נחית תמן, ואתקרי בההוא דיוקנא הוי"ה בגין דישתמודעון ליה בכל מדה ומדה וכו'.

ווי ליה מאן דישווי ליה בכל מדה, ואפילו באינון מדות דיליה וכו', אלא דמיונא דיליה כפום שלטנותיה על ההיא מדה, ואפילו על כל ברין אבל לעילא מההיא מדה, כד אסתלק מיניה לית ליה מדה, ולא דמיון ולא צורה כגוונא דמיא וכו', עיין שם.